

قالب کوچک

گفت و گوی «قالب کوچک» با سازندگان مجموعه های تاریخی و تاریخ نگار

نبرد روایت های تاریخی در تلویزیون

قصه‌های ما، هویت ما

فاطمه عودباشی

دبیر قاب کوچک

تاریخ آینده‌ای است که گذشته را در برابر چشمان ما می‌نشانند تا راه آینده روشن‌تر باشد. یکی از مؤثرترین راه‌ها برای انتقال این آینده به نسل امروز، بهره‌گیری از ظرفیت هنر نمایشی و به‌ویژه سریال‌سازی در تلویزیون است. سریال‌های تاریخی با قصه‌پردازی‌های جذاب و شخصیت‌پردازی‌های ماندگار می‌توانند مخاطب را در دل رویدادهای بزرگ گذشته بنشانند و او را با هویت ملی، فرهنگی و دینی آشنا کنند. تلویزیون به عنوان رسانه‌ای فراگیر، این قدرت را دارد که روایات تاریخی را به شکلی شیرین، داستان‌پردازانه و متناسب با زبان امروز به مخاطب ارائه دهد. این مسیر زمانی مؤثرتر خواهد بود که کارگردانی بزرگ و مجرب چون داوود میرباقری، ابراهیم حاتمی‌کیا، مهدی فخیم‌زاده، مسعود جعفری جوزانی و... سکان هدایت چنین پروژه‌هایی را در دست داشته باشند. تجربه نشان داده حضور این چهره‌ها در آثار تاریخی، هم به غنای محتوایی اثر می‌افزاید و هم جذب حداکثری مخاطب را به همراه دارد. بنابراین افزایش سطح کیفی تولیدات تاریخی مستلزم اعتماد به فیلمسازان کاربلد و صاحب‌سبک است؛ کسانی که با تجربه کار در حوزه روایت‌های تاریخی، تسلط بر زبان تصویر و شناخت از درام ساختارمند، توان بازآفرینی گذشته با زبانی معاصر را دارند. تجربه موفق سریال‌های تاریخی نشان داده پیوند میان پژوهش تاریخی دقیق، نگارش دراماتیک قوی و کارگردانی هنرمندانه می‌تواند موجب خلق آثار ماندگاری شود که هم در ذهن مخاطب باقی بماند و هم در تبیین درست تاریخ، نقشی مؤثر ایفا کند. از این‌رو در شرایط فعلی، بازتعریف جایگاه ژانر تاریخی در سیاست‌گذاری‌های رسانه‌ای و سرمایه‌گذاری هوشمندانه در این بخش، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر برای بازسازی روایت ملی و تقویت انسجام فرهنگی جامعه است.

از سوی دیگر، در روزگاری که شبکه‌های معاند با اطلاعات ناقص یا تحریف‌شده تلاش می‌کنند تاریخ ایران را وارونه جلوه دهند، ساخت سریال‌های تاریخی مستند و دقیق می‌تواند به مقابله‌ای فرهنگی و مؤثر بدل شود. این آثار فرصتی است برای روایت حقیقت از زبان هنر، آن‌هم با استنادات محکم و زبان تأثیرگذار تصویر و صدا. بنابراین در نبرد روایت‌ها حق داریم حقیقت را بگوییم؛ فقط باید آن را خوب تعریف کنیم. در نهایت، تلویزیون با ساخت و پخش سریال‌های تاریخی متعهد، هم رسالت فرهنگی خود را به درستی انجام می‌دهد و هم زمینه‌ای برای انس بیشتر مردم با گذشته پرفراز و نشیب کشور فراهم می‌آورد؛ گذشته‌ای که چراغ راه آینده است. در حال حاضر سریال‌های تاریخی سلمان فارسی و موسی تولید می‌شوند. از این‌رو در پرده این هفته به ضرورت تولید سریال‌های تاریخی پرداخته‌ایم. صفحه رادیو را به گفت‌وگو با پیشکسوت رادیو اختصاص دادیم و در صفحه دوبله سراغ دوبلورها رفتیم. در صفحه سند تحول نیز سراغ موضوع پیشرفت رفتیم. همچنین در این شماره از قاب، گزارشی به مناسبت سالگرد زنده‌یاد مسعود اسکویی، گوینده رادیو ورزش تهیه کردیم.

هنر در حرکت

افشین سلیمانی سالار

خبرنگار

در دنیای امروز، هنرمندان رادیو و تلویزیون بیش از هر زمان دیگری در عرصه تولید و ارائه محتواهای متنوع و پرمحتوا فعال هستند. این روزها، آنها با تکیه بر تجربیات گسترده و توانمندی‌های فنی، در گونه‌های مختلف اعم از درام، مستند، کمدی، فرهنگی و خبری، حضور پیرنگی دارند و این فعالیت‌ها به‌طور مستمر و در حجم بالایی ادامه دارد. پرکاری این هنرمندان به‌ویژه در زمینه‌های مختلف برنامه‌سازی، نشان‌دهنده پویایی و تحول در این رسانه‌هاست که روز به روز مخاطبان بیشتری را جذب می‌کند. فعالیت‌های این هنرمندان تنها محدود به تولید برنامه‌های روتین نمی‌شود، بلکه آنها با ابتکارات جدید و سبک‌های نوآورانه، برای پاسخگویی به نیازهای متنوع جامعه، آثار متفاوت و جذابی را خلق می‌کنند. از این‌رو با عباس موزون نویسنده، پژوهشگر، مجری و برنامه‌ساز، رضا فیاضی بازیگر و ملیحه مرادی جعفری تهیه‌کننده رادیو گفت‌وگو کردیم.

روایتی نمایشی از شاهنامه فردوسی

ملیحه مرادی جعفری، تهیه‌کننده رادیو نمایش به برنامه‌هایی که این روزها تهیه‌کنندگی آن را در رادیو نمایش برعهده دارد، اشاره کرد و به قاب کوچک گفت: شاهنامه خوانی، سنتی دیرینه است که نسل به نسل و سینه به سینه تا امروز به ما منتقل شده. در حال حاضر تهیه‌کنندگی برنامه «نامورنامه» را برعهده دارم، برنامه‌ای که شاهنامه خوانی رادیویی با روایت نمایش‌گونه است. این برنامه پنجشنبه‌ها ۳۰ دقیقه بامداد و تکرار آن همان

روز ساعت ۸ و ۲۳ به روایت محسن بهرامی روی آنتن رادیو نمایش می‌شود. وی ادامه داد: اجرای روایتی نمایشی و نگاه‌هایی که ما به شاهنامه داریم آن را از خوانش‌های دیگر متمایز می‌کند و همین ویژگی باعث می‌شود که مخاطبان رادیو و نمایش‌های رادیویی با نگاه خاصی برنامه را بشنوند. مرادی جعفری در پایان افزود: «یادینه» از برنامه‌هایی بود که از جنس یاد و خاطره در لحظات ناب افطار از شبکه رادیویی نمایش تقدیم علاقه‌مندان شد. ما در این برنامه به سمت بازخوانی و بازسازی خاطرات اشتراکی حرکت کردیم، زیرا حضور رسانه‌ها و دنیای مجازی، عمق روابط افراد را سطحی و به حداقل ممکن رسانده، یعنی گسست ارتباطی رخ داده است.

همکاری موزون با شبکه الکوثر

عباس موزون، مجری و کارگردان برنامه «زندگی پس از زندگی» از استقبال مخاطبان شبکه الکوثر نسبت به این برنامه خبر داد. وی در گفت‌وگو با

قاب کوچک بیان کرد: شبکه الکوثر برنامه زندگی پس از زندگی را تا فصل پنجم ترجمه و پخش کرده که با استقبال گسترده مخاطبان عرب‌زبان مواجه شده است.

موزون به نقلی از مدیر فضای مجازی شبکه الکوثر، بیان کرد: به‌گفته مدیر فضای مجازی شبکه، این برنامه پربیننده‌ترین محتوای الکوثر در سال‌های اخیر بوده و هزاران کاربر عرب‌زبان به دلیل تماشای آن به صفحه این شبکه پیوسته‌اند.

کارگردان برنامه زندگی پس از زندگی از حضور خود در برنامه «دیدار ویژه» شبکه الکوثر خبر داد و افزود: این برنامه با اجرای مجری الکوثر، که دوبلور صدای من در زندگی پس از زندگی نیز هست، برگزار شد.

وی ادامه داد: پرسش‌های پرتکرار مخاطبان الکوثر که توسط شبکه دسته‌بندی شده بود، پاسخ داده شد. برنامه دیدار ویژه به درخواست مخاطبان عرب‌زبان و برای پاسخ به سؤالات‌شان پس از تماشای زندگی پس از زندگی ترتیب داده شد.

موزون گفت: از مردم کشورهای عربی دعوت کردیم تا تجربه‌های مشابه خود را به اشتراک بگذارند تا در فصل‌های آینده برنامه، تجربه‌گرانی از کشورهای عربی و دیگر کشورهای مسلمان نیز معرفی شوند.

وی این تعامل را فرصتی برای گسترش محتوای برنامه و ارتباط عمیق‌تر با مخاطبان عرب‌زبان دانست. دیدار ویژه با هدف پاسخ به پرسش‌های مخاطبان و تقویت ارتباط با بینندگان عرب‌زبان طراحی شده و به‌گفته موزون، بازخوردهای مثبت آن نشان‌دهنده تأثیر عمیق زندگی پس از زندگی بر مخاطبان است.

فیاضی پدر شهید شد

رضا فیاضی چهره آشنایی است برای آن دسته از مخاطبانی که در این سال‌ها، فعالیت او را در سه عرصه تلویزیون، تئاتر و سینما دنبال کرده‌اند. زیر آسمان شهر، کلاه پهلوی، معمای شاه، آرایشگاه زیبا، هزار برگ و هزار رنگ، تبریز در مه، مهر و ماه، تجربه‌های آقای خوشبخت و... بعضی از سریال‌هایی بوده که این بازیگر پیشکسوت در آنها به ایفای نقش پرداخته است. یکی از ویژگی‌های مشترک در کارنامه

هنری فیاضی این‌که در اکثر آثار تلویزیونی نقش پدری مهربان را بازی کرده است. او درباره فعالیت‌های اخیرش، این‌طور به قاب کوچک گفت: در سریال منوچهر هادی، نقش پدر شهید را بازی کردم. تا امروز نقش‌های زیادی بازی کردم که هریک از نقش‌ها ویژگی‌های خاص خودش را داشته است. این نقش هم ویژگی‌های خودش را داشت؛ ضمن این‌که کار کردن با منوچهر هادی، برایم جالب بود. او رفتار صمیمانه با همه دارد. خوشحالم که سهم کوچکی در سریال او داشتم.

از ۱۳ سالگی وارد رادیو شدم

رقیه بقایی

خبرنگار

این ستون قاب کوچک اختصاص دارد به رادیویی‌ها؛ آنهایی که با عشق وارد این رسانه

شدند، چراکه اعتقاد دارند در سپهر رسانه هنوز رادیو جایگاه ویژه و خاصی دارد. برای این شماره سراغ سعیده فرضی، بازیگر شبکه رادیویی نمایش رفتیم. او تا امروز برنامه‌های مختلفی را در شبکه‌های رادیویی اجرا کرده است؛ او داستان‌ش را این طور روایت می‌کند: از همان کودکی، دلم در دنیای قصه‌ها و صداها می‌تپید. هر روز صبح با «بچه‌های انقلاب» به مدرسه می‌رفتم، شب‌ها با «قصه‌های شب» خوابم می‌برد و هر جمعه صبح، همراه «صبح جمعه با شما» بودم. تا این که روزی، در میان امواج گرم رادیو، خبری شنیدم که مسیر زندگی‌ام را تغییر داد. صبحی مثل هر روز، مشغول صبحانه خوردن بودم و رادیو روشن بود. صدای خانم حوریه صدیقی عزیز، مجری برنامه «بچه‌های انقلاب»، اعلام می‌کرد: آزمونی برای انتخاب چند بازیگر نوجوان برگزار می‌شود. همان لحظه، جرقه‌ای در ذهنم زده شد؛ فرصتی بود که نباید از دست می‌دادم. آزمون برگزار شد و در ۱۳ سالگی، من بازیگر «بچه‌های انقلاب» شدم، زیر نظر تهیه‌کننده دوست داشتی، خانم عذرا وکیلی. در ۱۸ سالگی، وارد دنیای نمایش بزرگ‌ترها شدم و در کنار اساتید بزرگ دهه ۶۰ نقش آفرینی کردم اما مسیرم فقط به بازیگری محدود نشد؛ در این ۳۷ سال، تجربه‌های بی‌نظیری کسب کردم، از گویندگی در شبکه‌های رادیویی، دوبله و ضبط قصه‌های موزیکال کودکان در کنار استاد احمد شاملو، تا بازیگری در تئاتر، سینما و تلویزیون، نویسندگی و تنظیم نمایش‌های رادیویی، کارگردانی نمایش‌های رادیویی و تحصیل در رشته کارگردانی، تدوین سینما و ادبیات نمایشی. به هنرهای دیگر نیز دل سپردم؛ نواختن سه‌تار، نقاشی با سیاه‌قلم و خلق آثار هنری که روح مرا تغذیه کند. در نهایت، همیشه خدا را شاکرم که زندگی‌ام با هنر و رادیو گره خورد و خوشحالم که نامم در تاریخ رادیو نمایش ثبت خواهد شد. این مسیر برای من، چیزی فراتر از شغل است؛ جریانی زنده از عشق، صدا و خاطره‌هایی که در گوش نسل‌ها طنین‌انداز خواهد شد.

یک ونیم شب چه حس و حالی دارد؟ آیا تابه حال احساس خستگی از این اجراهای شبانه کرده‌اید؟

خوشبختانه اصلا احساس خستگی نمی‌کنم. به کارم عشق دارم. اگر گوینده عاشق کارش باشد هیچ وقت خسته نمی‌شود. روز ۲۲ بهمن سال ۱۳۵۷ من در مشهد بودم چون آنجا زندگی می‌کردم. اتفاقا به همراه مادر و خواهرم به خواستگاری رفته بودیم. در راه بازگشت و در ترافیک، رادیوی ماشین را روشن کردم. صدای مرحوم احمد کسبلا می‌آمد که می‌گفت این صدای راستین انقلاب است. همان جا مادر و خواهرم را پیاده کردم و رفتم به رادیو و تا ۱۴ اسفند از استودیو بیرون نیامدم. فقط مواقعی که رادیو ایران خبر پخش می‌کرد بیکار بودم و بقیه ساعات روز اجرا داشتم. تا ۱۴ اسفند یک نفره کارها را پیش بردم. حتی مادرم می‌گفت هر وقت می‌خواستم ببینم سلامت هستی، رادیو را روشن می‌کردم تا صدایت را بشنوم. همین حالا هم شب‌ها به طرز عجیبی برای اجرای برنامه زنده نشاط دارم. هرچه برنامه زنده‌تر و پویاتر باشد، بانشاط‌تر و سرحال‌تر هستم. اتفاقا شب‌هایی که برنامه ندارم خسته‌ام و جرت می‌زنم.

۹۱ حتی گویندگانی که از رادیو فاصله گرفته‌اند و به حوزه‌های دیگری مثل بازیگری ورود کرده‌اند، همچنان از فعالیت در این رسانه شنیداری به نیکی یاد می‌کنند. علت این دلبستگی به رادیو چیست؟

فکر می‌کنم به دلیل عشقی است که در این کار وجود دارد. علاقه به کار در رادیو ذاتی است و باید در وجود انسان باشد تا به موفقیت برسد. خود من هم با این که معمار شدم اما رادیو را رها نکردم و عشق اصلی‌ام است. این عشق از کودکی در من وجود داشت. در دوره ابتدایی یک ضبط صوت کوچک خریده بودم و برنامه اجرا می‌کردم و ضبط شده‌اش را گوش می‌دادم.

۹۲ ضریب نفوذ رادیو را در میان مردم با توجه به تعدد رسانه‌های تصویری و مجازی چگونه ارزیابی می‌کنید و چه پیش‌بینی‌ای برای آینده این رسانه دارید؟

رادیو هیچ‌گاه از ذهن مردم پاک نمی‌شود و از کار نمی‌افتد. وقتی به یک نمایش رادیویی گوش می‌دهیم خودمان را در نقش گوینده می‌گذاریم و تصور می‌کنیم. ممکن است رادیو هم مثل هر رسانه دیگری فراز و نشیب داشته باشد اما حذف نمی‌شود. هنوز هم استقبال مردم از برنامه‌های رادیو خیلی زیاد است. برای برنامه هفت کوچه رادیو فرهنگ آن قدر پیامک می‌آید که حتی فرصت خواندن و پاسخ‌گویی پیدا نمی‌شود. من دقت کرده‌ام که مردم بر اساس ذائقه و سلیقه‌شان، شبکه‌های مختلف رادیویی را انتخاب و برنامه‌های مورد علاقه‌شان را می‌شنوند.

۹۳ سطح کار جوانانی را که در رادیو مشغول به کار می‌شوند و علاقه‌مند به کار در این رسانه هستند، چگونه می‌بینید؟

جوانان خیلی علاقه‌مند هستند اما متأسفانه گویندگان رادیو کم‌ترین حقوق را دریافت می‌کنند. بیشتر بچه‌های رادیو دوشغله هستند.

گفت‌وگوی «قاب کوچک» با محمدرضا مستشار، گوینده پیشکسوت رادیو

رادیو تمام شدنی نیست

محمدرضا مستشار از گویندگان پیشکسوت و مجرب رادیو به‌شمار می‌رود که کار در این رسانه شنیداری را از سال ۱۳۵۲ آغاز کرده است. مستشار تابه‌امروز گویندگی برنامه‌های متعددی را در شبکه‌های مختلف رادیویی برعهده داشته و

این شب‌ها برنامه چهارباغ را در رادیو فرهنگ اجرا می‌کند. این گوینده پیشکسوت که در رشته مهندسی طراحی و معماری داخلی تحصیل کرده، گویندگی در رادیو را به‌عنوان عشق و شغل اصلی خود برگزیده است. مستشار تأکید می‌کند هیچ‌گاه از کار در رادیو و گویندگی در برنامه‌های شبانه احساس خستگی نکرده، چراکه کارش را عاشقانه دوست دارد.

۹۴ شما در حال حاضر اجرای برنامه چهارباغ را در رادیو فرهنگ برعهده دارید. حوزه فرهنگ چقدر مورد علاقه خودتان است و برای تان جذابیت دارد؟

علاوه بر چهارباغ، اجرای برنامه‌های «شبستان» و «در آستان جانان» را که ویژه برنامه اذان صبح است نیز برعهده دارم. سال گذشته هم برنامه «نان و نمک» را داشتم که در زمینه طب سنتی و گیاه‌شناسی بود و خودم کار کارشناسی را هم در برنامه برعهده داشتم چراکه در حوزه گیاه‌شناسی تخصص دارم. درباره علاقه‌ام به حوزه فرهنگ باید بگویم که برنامه‌های فرهنگی معمولا مخاطب محور هستند. برای مثال، در برنامه چهارباغ شنوندگان پیام می‌دهند، شعر می‌خوانند و با ما در ارتباط هستند. از سوی دیگر، ادبیات و شعر که از جمله حوزه‌های مورد علاقه‌ام است، به رادیو فرهنگ مرتبط هستند.

۹۵ برنامه چهارباغ یک برنامه شبانه است و در نیمه شب روی آنتن می‌رود. اجرای یک برنامه زنده از ساعت ۱۲ تا

زهرا صلواتی	
خبرنگار	

این شب‌ها برنامه چهارباغ را در رادیو فرهنگ اجرا می‌کند. این گوینده پیشکسوت که در رشته مهندسی طراحی و معماری داخلی تحصیل کرده، گویندگی در رادیو را به‌عنوان عشق و شغل اصلی خود برگزیده است. مستشار تأکید می‌کند هیچ‌گاه از کار در رادیو و گویندگی در برنامه‌های شبانه احساس خستگی نکرده، چراکه کارش را عاشقانه دوست دارد.

۹۶ تحصیلات دانشگاهی شما در رشته طراحی و معماری داخلی است. چطور شد که به حوزه رادیو و گویندگی در این رسانه شنیداری تمایل پیدا کردید؟

از ابتدا کارم را با دوبله، گویندگی و فیلم‌سازی شروع کردم و در مقطعی برای تحصیل در رشته دکوراسیون و معماری داخلی به ایتالیا رفتم. البته هم علاقه‌اش را داشتم و هم فرصتش را. در طول این سال‌ها کار دوم من در کنار گویندگی، معماری داخلی و دکوراسیون بوده است.

۹۷ اولین باری را که صدای رادیو به گوش تان رسید، به خاطر دارید؟ چه احساسی داشتید؟

سال اول ابتدایی بودم. به دلیل محدودیت‌هایی که پدرم تعیین کرده بود در خانه خودمان رادیو نداشتیم. صبح‌ها قبل از رفتن به مدرسه، پشت پنجره خانه همسایه می‌رفتم و به نی‌نوازی استاد کسایی که از رادیو ایران پخش می‌شد، گوش می‌دادم. همین سلام صبحگاهی استاد حسن کسایی مرا جذب و عاشق رادیو کرد.

صدایی از تبار ماندگاری

بهزاد نجفی	
خبرنگار	

اگر اهل شنیدن رادیو فرهنگ باشید، حتما صدای گرم و دلنشین محمدرضا مستشار برای تان آشناست؛ صدایی

هنر فن بیان، با مکث‌های سنجیده، با لحن مهربان اما استوار، کلمات را چون خوشه‌های طلایی در دست می‌گیرد و به‌گوش مخاطب می‌رساند. صدای او نه تنها قصه می‌گوید بلکه پلی می‌شود میان دل ما و دنیایی از دانایی و فرهنگ. شنیدن محمدرضا مستشار، یعنی یادگرفتن این‌که گاهی باید مکث کرد، دقیق شد و قدر کلمات را دانست.

بی‌توجهی حرف اول را می‌زند، محمدرضا مستشار یادمان می‌آورد که اصالت و احترام هنوز زنده است. او با رعایت اصول فن بیان، با مکث‌های درست، لحن مهربان و انتخاب دقیق واژه‌ها، لحظه‌ای شنیدن را به تجربه‌ای دلنشین تبدیل می‌کند. مستشار، با سال‌ها تجربه، خوب می‌داند که صدا تنها پزواکی در فضانیست؛ امانتی است در دل و جان شنوندگان. با

واژه، به شنونده سلامی دوباره می‌گویند. مستشار به‌خوبی می‌داند گویندگی فقط خواندن چند خط متن نیست؛ بلکه هنر جان دادن به کلمات است. برای همین، با دقت و مطالعه سراغ میکروفون می‌آید. هر بار که صدایش را می‌شنویم، می‌توانیم حس کنیم که چقدر برای این کار وقت گذاشته و چقدر برای شنوندگانش ارزش قائل است. در دنیایی که سرعت و

که نه تنها شنیده می‌شود، بلکه حس می‌شود. او از آن دسته گویندگانی است که هنوز هم به رسم قدیم، برای هر کلمه‌ای که بر زبان می‌آورد، حرمت قائل است. در واقع در هیاهوی جهان امروز، هنوز هستند صداهایی که چون نسیمی آرام، جان را تازه می‌کنند؛ مستشار، یکی از همین صداهای ماندگار است. او از تبار گویندگانی است که با واژه‌ها نغمه می‌سازند و با هر

گفت‌وگوی «قاب کوچک» با سازندگان مجموعه‌های تاریخی و تاریخ‌نگار

نبرد روایت‌های تاریخی در تلویزیون

سریال‌های تاریخی تاریخ انقضا ندارند

محمدرضا ورزی از اهالی تلویزیون که کارگردانی و نویسندگی آثار فاخر و به‌یادماندنی همچون سریال‌های «تبریز در مه»، «معمای شاه» و... را به عهده داشته در گفت‌وگو با قاب کوچک ساخت سریال‌های تاریخی در همه‌ادوار مهم دانست و گفت: ساخت آثار تاریخی از گذشته اهمیت داشته و این موضوع به زمان حال محدود نمی‌شود. پرداختن به تاریخ پیشینیان در کنار تاریخ معاصر ضروری است، زیرا درس‌آموز بوده و برای مخاطب جذاب است. تاریخ مفاخر و رخدادهای گذشته می‌تواند غرور ملی را تقویت کند و هویت ملی را روشن‌تر سازد. با ظهور سینما و تلویزیون، نیاز به پردازش سوزهای تاریخی بیش از پیش احساس شد و این ضرورت همچنان پابرجاست. وی کاهش فرهنگ کتابخوانی را یکی از معضلات تقویت تاریخ دانست و گفت: یکی از مشکلات امروز، کاهش فرهنگ کتابخوانی به‌ویژه میان جوانان است که بخشی از آن به شبکه‌های اجتماعی مانند اینستاگرام برمی‌گردد. این پلتفرم‌ها ذهن را به عدم تمرکز و عبور سریع از محتوای داده‌اند. این موضوع باعث شده جوانان از مطالعه عمیق و متمرکز فاصله بگیرند. در این شرایط، رسالت سینما، تلویزیون، رادیو و حتی کتاب‌های صوتی برای پر کردن جای خالی کتاب سنگین‌تر می‌شود. کتابفروشی‌ها نیز با مشکلات اقتصادی مواجه‌اند و برخی برای بقا به فروش لوازم التحریر یا ایجاد کافه‌کتاب روی آورده‌اند. این اقدامات، هرچند مقدس بودن فضای کتاب را کم‌رنگ می‌کند، اما برای جذب مخاطب انجام می‌شود.

ورزی سینما و تلویزیون را پلی برای سوق دادن مخاطب به مطالعه ژرف در تاریخ عنوان کرد و افزود: رسانه‌هایی مانند سینما و تلویزیون می‌تواند با معرفی شخصیت‌های تاریخی، علاقه به مطالعه را در نسل جوان بیدار کند. برای مثال، فیلم «کمال الملک» ساخته علی حاتمی با این‌که بخشی از زندگی کمال الملک را نشان می‌دهد اما باعث شد مخاطبان به آثار او در کاخ گلستان توجه کنند.

وی با ذکر این نکته که سریال‌های تاریخی تاریخ انقضا ندارد و برای همیشه ماندگار است، خاطر نشان کرد: سریال‌های تاریخی برخلاف کمدی‌های تاریخ مصرف‌دار، مانند فرش دستباف با گذر زمان ارزش بیشتری پیدا می‌کنند. هر سریال نقد‌های جامعه زمان خود را بازگو می‌کند. در جامعه‌ای که مطالعه کم‌رنگ شده، سریال‌های تاریخی می‌توانند به مغفول ماندن جایگاه کتاب کمک کنند.

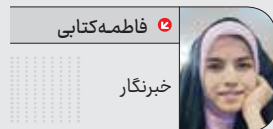
این کارگردان تلویزیون در ادامه تصریح کرد: دانستن تاریخ، جهان‌بینی را تغییر می‌دهد و به داشته‌های ملی آگاهی می‌بخشد. برای نمونه، سریال «تبریز در مه» به

معاهده ترکمانچای و شرایط نظامی ایران در آن دوره می‌پردازد اما امروز به لطف استقلال نظامی، چنین معاهداتی دیگر ممکن نیست. تاریخ نشان می‌دهد که در دوره‌هایی مانند ملی شدن صنعت نفت یا جنگ ایران و عراق، با وجود مشکلات، ایران توانست استقلال خود را حفظ کند. این آگاهی باعث شکرگزاری از شرایط کنونی و تقویت هویت ملی می‌شود.

کارگردان سریال معمای شاه در ادامه با اشاره به عنصر تحریف در ساخت سریال‌های تاریخی بیان کرد: فیلمساز تاریخی همیشه در معرض اتهام تحریف قرار دارد، به‌ویژه که حتی مورخان نیز در برخی مسائل اختلاف نظر دارند. این اتهامات گاهی به حاشیه هامربوط می‌شود، نه اصل ماجرا. تحریف تاریخ زمانی رخ می‌دهد که ساختار وقایع تاریخی به هم ریخته شود، مثلاً تقدم و تأخر رویدادها رعایت نشود یا اطلاعات نادرست ارائه شود اما افزودن عناصر دراماتیک برای جذابیت، تحریف نیست، بلکه مانند تزئین نمای ساختمان است. فیلمساز حق دارد تحلیل خود را ارائه دهد، همان‌طور که مورخان تحلیل می‌کنند. برای مثال، در ملی شدن صنعت نفت، نقش دکتر مصدق و آیت‌الله کاشانی کلیدی بود و نادیده گرفتن آنها تحریف است اما خلق قصه در کنار روایت تاریخی، برای ارتباط با مخاطب ضروری است.

ورزی در ادامه با اشاره به چالش‌های ساخت آثار نمایشی تاریخی گفت: ساخت آثار تاریخی به دلیل نیاز به پروداکشن پیچیده و جذابیت‌های بصری، سخت‌تر از سایر ژانرهاست. فیلمساز باید با پژوهش دقیق و مشاوره با مورخان معتبر، اثری قابل قبول ارائه دهد. برای نمونه، در مورد زکریا رازی، برخی او را ملحد خوانده‌اند اما پژوهش‌ها نشان می‌دهد که این‌گونه نیست، بلکه در زمان زیست زکریا رازی هرکس شیعه بوده به او اتهام ملحد بودن می‌زدند.

این کارگردان تلویزیون توجه بسترهای نوین همچون پادکست را راهی برای کارآمد تاریخ به مخاطبی عنوان کرد و گفت: روش‌های سنتی آموزش تاریخ در مدارس، مانند وجود کتاب‌های قطور و غیرجذاب، ناکارآمد بوده و باید با روش‌های خلاقانه جایگزین شود. ایران با تمدنی غنی، پتانسیل بالایی برای تولید آثار تاریخی در سینما، تئاتر، رادیو و پادکست دارد اما سوءمدیریت فرهنگی باعث شده از این ظرفیت به‌خوبی استفاده نشود. وی با اشاره به نقش سریال‌های تاریخی در آگاهی بخشی عمومی افزود: بسیاری از شخصیت‌های تاریخی مانند قائم‌مقام فراهانی هنوز برای عموم ناشناخته‌اند. فیلمسازان می‌توانند با معرفی این چهره‌ها، آگاهی عمومی را بالا ببرند. برای مثال، تفاوت میان قائم‌مقام و امیرکبیر یا سرنوشت آنها برای بسیاری روشن نیست. همچنین، مفاخری مانند حافظ، فروغ فرخزاد یا عطار نیشابوری در زمان خود ناشناخته بودند و بعداً ارزش آنها شناخته شد. سینما و تلویزیون می‌تواند ارزش مفاخر کشور را به تصویر بکشد و به همگان نشان دهد. ورزی از دیگر ابعاد اهمیت به تاریخ نیز ذکر کرد و گفت: میراث فرهنگی مانند خانه دکتر مصدق در احمدآباد یا آثار تاریخی دیگر باید به موزه تبدیل شوند تا آگاهی عمومی افزایش یابد. در کشورهای دیگر، حتی اشیای ساده مرتبط با شخصیت‌های تاریخی به موزه‌ها راه می‌یابد اما در ایران این موضوع کمتر مورد توجه قرار گرفته است.

فاطمه کتابی

خبرنگار

در میان موج پرشتاب سریال‌های جهانی، مجموعه‌های تاریخی ایرانی توانسته‌اند با اتکا به غنای فرهنگی و پشتوانه عمیق تاریخی، مخاطبان را به تماشای روایت‌هایی اصیل از گذشته پرشکوه این سرزمین دعوت کنند. تجربه‌های موفق چون «مختارنامه»، «سربداران» و «در چشم باد» نشان داده‌اند که رسانه ملی ظرفیت بالایی در بازآفرینی تاریخ با زبان تصویر دارد؛ ظرفیتی که می‌تواند در مسیر گسترش هویت ملی، بیش از پیش مورد استفاده قرار گیرد. سریال‌های تاریخی، علاوه بر آن‌که یک روایت سرگرم‌کننده هستند؛ فرصتی برای بازخوانی ماجراهایی که شاکله فرهنگ و باورهای ما را شکل داده‌اند نیز به‌شمار می‌روند. این ژانر، با تکیه بر جذابیت‌های دراماتیک و تصویرسازی خلاقانه، می‌تواند پلی باشد میان نسل امروز و تاریخی که هنوز هم بر زیست ما اثر می‌گذارد. ما تا پیش از دیدن سریال «ولایت عشق» تصویر روشنی از مبارزه‌صبورانه امام رضا(ع) با دستگاه خلافت عباسی در ذهن نداشتیم. سربداران به ما نشان داد که مقاومت چگونه در دل ظلمت جوانه می‌زند و در چشم باد ما را به سفری عاشقانه و حماسی در تاریخ برد. سریال‌های تاریخی، پنجره‌هایی هستند رویه گذشته‌ای که ما را ساخته و هنوز با ما حرف می‌زند. تاریخ، صرفاً کتابی خاک‌خورده در قفسه‌های کتابخانه نیست، بلکه روحی جاری در زندگی امروز است. تولید چنین آثاری در رسانه ملی، نه تنها ما را با ریشه‌های مان آشنای می‌کند، بلکه بستری برای گفت‌وگو میان نسل‌ها و پاسداشت افتخارات ملی فراهم می‌آورد. در روزگاری که تصویر، زبان اول ارتباط با مخاطب است، تولید سریال‌های تاریخی با نگاه هنرمندانه و پژوهش‌محور، گامی مهم در مسیر تقویت فرهنگ ملی و انسجام هویتی است. ظرفیت‌های موجود در رسانه ملی نوید آینده‌ای روشن برای این ژانر دارد؛ آینده‌ای که هم میراث‌دار گذشته باشد و هم الهام‌بخش فردا. از این‌رو در این شماره از قاب کوچک به ضرورت‌های ساخت سریال‌های تاریخی پرداخت کردیم و با محمدرضا ورزی نویسنده و کارگردان، خسرو معتضد مورخ تاریخ و علی هاشمی کارگردان گفت‌وگو کردیم.

بازآفرینی تاریخ و فرهنگ

ایران در تلویزیون

✉ اعظم رفیعی

خبرنگار

در دوران معاصر، تلویزیون در حال تجربه تحولاتی مهم در عرصه تولید سریال‌های تاریخی است. این روند با دو پروژه شاخص در حال پیگیری است. نخستین پروژه سریال «سلمان فارسی» ساخته داوود میرباقری است که یکی از برجسته‌ترین کارگردانان تلویزیون ایران به شمار می‌رود. او که پیش از این آثار ماندگاری چون «مختارنامه» و «معصومیت از دست رفته» را خلق کرده، در سلمان فارسی سراغ یکی از شخصیت‌های تأثیرگذار تاریخ اسلام رفته. میرباقری در این اثر، با تکیه بر پژوهش‌های علمی و تاریخی سعی دارد تصویری صحیح از شخصیت سلمان فارسی ارائه دهد که از لحاظ فرهنگی و دینی برای مخاطب ایرانی و جهانی آموزنده باشد. چنین آثاری به‌ویژه در شرایط کنونی نه تنها موجب ارتقای سطح فرهنگ عمومی جامعه می‌شود بلکه می‌تواند به بهبود درک مشترک بین فرهنگ‌ها و تاریخ‌های مختلف کمک کند. دومین پروژه برجسته، مجموعه تاریخی «موسی کلیم‌الله» است که توسط ابراهیم حاتمی‌کیا ساخته می‌شود. حاتمی‌کیا که با آثار ماندگاری مانند «آژانس شیشه‌ای» و «چ» شناخته می‌شود، در سریال آخرش تلاش کرده به یک نگاه جامع و عمیق به زندگی حضرت موسی (ع) بپردازد. «موسی کلیم‌الله» که پیش از این در قالب سینمایی ارکان و با استقبال گسترده تماشاگران روبه‌رو شده، در شکل مجموعه تلویزیونی خود روایتی متفاوت و جامع‌تر از زندگی این پیامبر (ص) را در معرض دید قرار می‌دهد. توجه ویژه به جزئیات تاریخی، پرداخت به ابعاد معنوی شخصیت حضرت موسی (ع) و ساختار روایی‌ای که در آن دین و تاریخ به‌طور توأمان مورد کاوش قرار می‌گیرند، از ویژگی‌های بارز این اثر به‌شمار می‌رود. این دو پروژه نشان‌دهنده عزم جدی تلویزیون ایران برای تولید آثار فاخر تاریخی با رویکردی علمی و دقیق است. در حالی که بسیاری از تولیدات تلویزیونی در سطح جهانی در پی خلق آثار تجاری و سرگرم‌کننده هستند، تلویزیون ایران با ساخت این آثار تاریخی دنبال حفظ و انتقال میراث فرهنگی و دینی خود به نسل‌های آینده است. گفتنی است این رویکرد فرصتی برای بازتعریف هویت ملی و فرهنگی ایران فراهم می‌آورد.

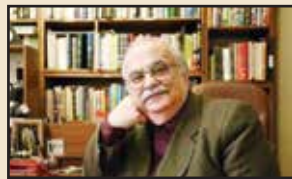
شخصیت‌هاست. به عنوان مثال، در اسناد و عکس‌های باقیمانده از دوران قاجار، زنان باندامی فربه و بدون آرایش ظاهری می‌شوند اما در سریال‌های ما اغلب از بازیگرانی با چهره‌های گیرم شده و اندام‌های نامتناسب با واقعیت تاریخی استفاده می‌شود که بیشتر به مدل‌های دنیای مد شباهت دارند تا زنان اندرونی دربار قاجار. معترض با اشاره به تجربه همکاری‌اش با برخی کارگردانان تلویزیونی، از تعامل سازنده میان پژوهشگران تاریخ و سینماگران سخن گفت: در زمان ساخت سریال «دکتر قریب»، آقای عیاری بارها با من تماس گرفت و درباره جزئیات تاریخی مانند اسم وزارتخانه‌ها، لباس‌ها و فضای اجتماعی آن دوره پرسید. من هم بدون هیچ چشمداشتی، پاسخ تمام سؤالات را دادم. این تعامل‌ها نشان می‌دهد اگر اراده‌ای جدی وجود داشته باشد، می‌توان آثاری ساخت که هم دقیق باشند و هم جذاب. وی با اشاره به سریال معمای شاه گفت: من از ساخت این سریال رضایت دارم. آقای ورزی با نگاهی هنرمندانه به وقایع نگریسته و باید اجازه داد کارگردان، کار خود را انجام دهد. در فضای فرهنگی ما، باید به نگاه‌های مختلف میدان داد، به‌ویژه اگر کار پژوهشی پشت آنها باشد. وی در پایان گفت وگو، درباره استفاده از عنصر تخیل در آثار تاریخی گفت: درام و تخیل، چاشنی‌هایی لازم برای جذاب‌تر کردن روایت‌های تاریخی هستند، البته به شرط آن‌که به اصل وقایع خیانت نشود. نمونه‌های موفق وجود دارند که براساس داستان‌های واقعی ساخته شده‌اند اما با افزودن داستان‌های دراماتیک، توانسته‌اند مخاطبان میلیونی جذب کنند. در ایران نیز نمونه‌هایی چون کتاب «حیات» که بعدها به فیلم تبدیل شد، نشان می‌دهد چگونه می‌توان از افسانه و واقعیت، ترکیبی جذاب برای ساخت یک اثر نمایشی موفق خلق کرد. مهم‌نگاه هنری و اشراف تاریخی فیلمساز است.

دوخته شود که در نهایت اینها پیچیدگی و هزینه زیادی دارد. این کارگردان تلویزیون با اشاره به موضوع تحریف تاریخ در آثار نمایش با تأکید بر لزوم وفاداری به تاریخ، گفت: تحریف زمانی رخ می‌دهد که بزرگه‌های تاریخی وارونه نمایش داده شوند. بهترین راه، پرهیز از تحریف است. در آثار تاریخی، وفاداری به تاریخ و جذابیت دراماتیک باید توأمان رعایت شود. نمونه‌های موفق آثاری هستند که استادانه نوشته و ساخته شده‌اند و مخاطب را بدون تحریف، مجذوب می‌کنند. هاشمی‌دربایان تأکید کرد که سریال‌های تاریخی نه تنها سرگرم‌کننده‌اند، بلکه پلی میان گذشته و حال برای تقویت هویت ملی ایجاد می‌کنند.

تصویری واقعی و اصیل از تاریخ ایران ارائه دهند. البته این کار نیازمند دانش، اشراف و دقت بالای نویسنده و کارگردان است. خسرو معتمد با اشاره به نمونه‌هایی از سریال‌های تاریخی موفق تولید شده در صداوسیما گفت: سریال‌هایی مانند «ولایت عشق» و «مختارنامه» از آثار ماندگار تلویزیون هستند. روایت دقیق و وفاداری به تاریخ در این آثار باعث شده مورد توجه و احترام مردم قرار بگیرند. سریال مختارنامه علاوه بر روایت جذاب، جلوه‌های بصری و صحنه‌های جنگی بسیار باکیفیتی دارد که حتی با آثار خارجی قابل مقایسه است. وی تصریح کرد: کارگردان‌های این آثار، مانند داوود میرباقری، توانسته‌اند در کنار وفاداری به تاریخ، از زبان سینما برای جذاب‌تر کردن روایت استفاده کنند، کاری که نیاز به مهارت بالا و دانش عمیق دارد. این پژوهشگر تاریخ با اشاره به وجود سوژه‌های فراوان و جذاب در تاریخ ایران که قابلیت تبدیل به فیلم و سریال را دارند، تصریح کرد: داستان‌هایی مثل کاوه آهنگر یا رستم، از اسطوره‌های ماندگار و ریشه‌دار فرهنگ ایرانی هستند که هنوز به‌طور جدی به آنها پرداخته نشده‌است. حتی اگر بخشی از این داستان‌ها جنبه افسانه‌ای داشته باشند، باز هم می‌توان با نگاه هنری و سینمایی به آنها پرداخت. روایت‌هایی مانند داستان شیعه شدن ایرانیان و... ظرفیت‌های دراماتیک فوق‌العاده‌ای دارند. معتمد افزود: بسیاری از ملت‌ها از تاریخ اسطوره‌ای خود فیلم می‌سازند و آن را با افتخار به نسل‌های جدید منتقل می‌کنند؛ چرا ما از این سرمایه عظیم فرهنگی خود استفاده نکنیم.

این تاریخ‌نگار در ادامه به یکی از چالش‌های مهم در تولید آثار تاریخی، به‌ویژه مربوط به دوران قاجار به اشاره کرد و گفت: یکی از چالش‌های سریال‌های تاریخی بی‌توجهی به واقعیت ظاهری و فیزیکی

ارائه سوژه به فیلمسازان تاریخی

خسرو معتمد، پژوهشگر و تاریخ‌نگار در گفت‌وگو با قاصدک، با تأکید بر نقش آثار نمایشی تاریخی در ارتقای آگاهی عمومی و لزوم توجه رسانه‌ها و فیلمسازان به این ژانر گفت: با توجه به غنای تاریخی ایران و ظرفیت‌های عظیم موجود در تاریخ کهن این سرزمین، ساخت سریال‌های تاریخی یکی از ابزارهای مهم فرهنگی برای مقابله با جریان‌های تحریف‌کننده تاریخ است. معتمد با اشاره به این‌که با وجود پیشرفت تکنولوژی و ابزارهای ارتباطی، آثار نمایشی تاریخی هنوز هم جایگاه و تأثیر خود را دارند، گفت: ساخت سریال‌های تاریخی نه تنها کهنه نشده، بلکه یکی از مؤثرترین راه‌ها برای آشنا کردن نسل‌های جدید با گذشته پرافتخار کشور است. مردم از سریال‌های تاریخی استقبال می‌کنند و این حاکی از علاقه‌مندی آنها به ریشه‌های فرهنگی و تاریخی‌شان است. این تاریخ‌نگار با تأکید بر این‌که تولید اثر تاریخی دقیق و مستند، مردم را با گذشته کشور آشنا می‌کند، خاطر نشان کرد: برخی افراد اطلاعات چندانی از وقایع تاریخی ندارند. رسانه‌ها و تولیدکنندگان آثار نمایشی می‌توانند با ساخت مستندها و سریال‌های جذاب و دقیق، این خلأ اطلاعاتی را پر کنند. به‌ویژه برای نسل جوان که تشنه دانستن است، این نوع روایتگری تاریخی می‌تواند بسیار تأثیرگذار باشد. وی در ادامه افزود: متأسفانه در خارج از کشور، آثاری تولید می‌شود که تاریخ ایران را تحریف می‌کنند. در مقابل وظیفه رسانه‌های داخلی است که با تولید آثار باکیفیت و مبتنی بر واقعیت‌های مستند،

فرصتی برای آشنایی مخاطب با فرهنگ کهن ایرانی

علی هاشمی، کارگردان تلویزیون که در کارنامه هنری‌اش ساخت سریال تاریخی مستوران به چشم می‌خورد در گفت‌وگو با قاصدک کوچک به اهمیت ساخت سریال‌های تاریخی در روزگار گرایش مخاطبان به محتوای سرگرم‌کننده و سریع‌مصرف پرداخت و گفت: سریال‌های تاریخی، برخلاف آثار کمدی یا روزمره، فرصتی برای آشنایی

مخاطب با ادبیات، افسانه‌ها و فرهنگ کهن ایرانی فراهم می‌کنند. برای مثال در سریال مستوران از شاهنامه، اشعار سعدی و افسانه‌های ایرانی استفاده کردیم. این آثار در پس‌زمینه خود، مخاطب را با هویت فرهنگی و ادبی کشور پیوند می‌دهند.

هاشمی تصریح کرد: سریال‌های تاریخی نقش بسزایی در تقویت هویت ملی دارند زیرا با نمایش تاریخ، گذشته و ادبیات ایران، درک عمیق‌تری از ریشه‌های فرهنگی به مخاطب عرضه می‌کنند. وی چالش اصلی تولید آثار تاریخی را دکور، لباس و لوکیشن‌های خاص دانست و افزود: لوکیشن‌های سریال‌های تاریخی نیازمند ساخت یا بازسازی هستند همچنین لباس باید

ناصر طهماسب

صدای جاودانه‌ای که همیشه در خاطره‌ها خواهد ماند

بهزاد نجفی

خبرنگار

صدای زنده یاد ناصر طهماسب، برای نسل‌ها آشنا و گرم است؛ صدایی که به تنهایی می‌توانست داستانی را زنده کند و حس و حال شخصیت‌های محبوب را در دل مخاطب بیدار کند. او نه تنها یک دوبلور بلکه هنرمندی بی‌بدیل بود که توانست با هنرش، قلب میلیون‌ها ایرانی را در دامان روایت‌های سینمایی و تلویزیونی به تسخیر خود درآورد.

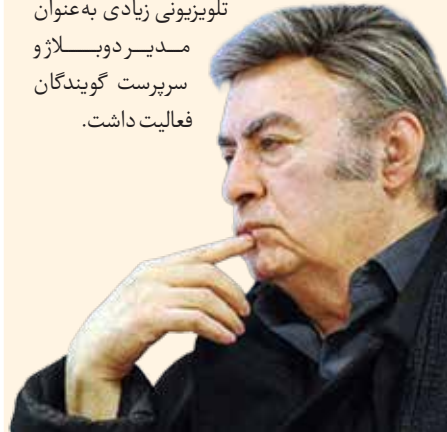
صدای او، صدای کودکانی است که با شخصیت‌های کارتونی بزرگ شدند، صدای عاشقانه‌ها و داستان‌های حماسی، صدای هیرانی است که در لحظاتی خاص، چهره‌هایی چون «آقای لورنس» یا «مرد هزارچهره» را از طریق این صدای بی‌همتا شناخت.

ناصر طهماسب در هر نقشی که ایفا کرده، بخشی از روح خود را در آن دمیده است؛ صدای آرامش بخش و درعین حال پراز قوت، صدایی که توانسته حتی در دل تندترین و پرتنش‌ترین لحظات، حس انسانیت را به شنونده منتقل کند. طهماسب نه تنها به شخصیت‌های مختلف جان می‌بخشد، بلکه با اجرای بی‌نظیر خود، به آنها زندگی می‌دهد؛ زندگی‌ای که هرگز در دنیای تصویر نمی‌تواند از بین برود.

او نه تنها یک مدیر دوبلاژ و دوبلور، بلکه یک هنرمند تأثیرگذار بود که برای همگان به یادگاری تبدیل شده است. طهماسب با صدایش، یادآوری می‌کرد که هنر نه فقط یک حرفه، بلکه بخشی از ذات انسان است که می‌تواند ماندگار و جاودانه شود.

در دنیای پرهیاهوی امروز، صدای او همچنان نوای آشنای گذشته‌هاست؛ صدایی که در دل‌ها باقی می‌ماند و از یاد نمی‌رود. یکی از ویژگی‌های ناصر طهماسب ارائه تیپ‌های جدی و کمدی باتوانمندی‌های بسیاری بود و همین توانمندی باعث شده بود بتواند به هر شخصیت قصه جان تازه‌ای بده، جانی که متفاوت برای مخاطبان بود و آنها با تماشا از لذت می‌بردند.

صدای طهماسب یادآور نقش‌آفرینی بازیگران بزرگی مانند هارولد لوی، جک نیکلسون، جیمز استوارت، کری گرانت، همفری بوگارت، هنری فوندا، استیو مک کوئین، گری کوپر، جین همکن، آنتونی پرکینز، پیتسر سلرز، دیوید جانسون، کوین اسپیسی و... است. او افزون بر گویندگی نقش‌های اول، در فیلم‌های سینمایی و مجموعه‌های تلویزیونی زیادی به عنوان مدیر دوبلاژ و سرپرست گویندگان فعالیت داشت.

گفت‌وگوی «قالب کوچک» با هنرمندان واحد دوبلاژ تلویزیون

روایت عاشقانه دوبله از زبان صدای پیشگان

روایت جذاب از زندگی

کیلیان ام‌باپه

در اواخر سال ۱۴۰۳، مستند سینمایی «کیلیان ام‌باپه» به نمایش درآمد که به روایت زندگی این فوتبالیست مشهور و ورود او به باشگاه رئال مادرید می‌پردازد. بهروز علیمحمدی، مدیر دوبلاژ در این باره گفت: این مستند با گروهی حرفه‌ای و عوامل توانمند ساخته شد؛ از جمله آقایان ابوالفضل شاه‌بهرامی، شیخ‌زاده، همت مومیوند، فتوحی، کاویان پور، و خانم یاری که در کنار دیگران این اثر جذاب را خلق کردند. او افزود: این مستند با پرداختن حرفه‌ای به زندگی کیلیان ام‌باپه، مخاطبان را به دنیای ورزش و فوتبال می‌برد و جذابیت‌های این مسیر پرچالش را به تصویر می‌کشد. علاقه‌مندان به فوتبال و مستندهای ورزشی می‌توانند از دیدن این اثر لذت ببرند و با جزئیات کمتر شناخته‌شده زندگی این ستاره آشنا شوند. به گفته علیمحمدی، کیلیان ام‌باپه یکی از آثار سینمایی برجسته‌ای است که نه تنها دوستداران فوتبال بلکه تمامی علاقه‌مندان به آثار مستند را تحت تأثیر قرار خواهد داد. این مستند، فرصتی ویژه برای کشف داستانی الهام‌بخش از مسیر موفقیت یکی از ستارگان بزرگ دنیای فوتبال را فراهم می‌کند.

بهروز علیمحمدی، مدیر دوبلاژ

دوبله؛ هنری که زندگی می‌بخشد و با صدای صدای پیشگان، شخصیت‌ها جان می‌گیرند. در گفت‌وگویی بی‌نظیر با برجسته‌ترین صدای پیشگان کشور از چالش‌ها و لذت‌های

این حرفه شنیدیم؛ از شور و اشتیاقی که در پس هر کلمه جاری است تا موانع و لحظاتی که آنها را به این نقطه از موفقیت رسانده است. از رازهایی پرده برداشتیم که پشت پرده خلق صداهای ماندگار نهفته است، داستان‌هایی که نشان می‌دهد چطور عشق به کار، هر لحظه را به فرصتی برای ایجاد هنر بدل کرده است. در این شماره از قالب کوچک به سراغ علی (مهرداد) بیگ‌محمدی دوبلور، فرانک (مهراالملوک) رفیعی طاری دوبلور و بهروز علیمحمدی مدیر دوبلاژ رفتیم که در ادامه می‌خوانید.

دوبله، عشقی که

نجات بخش شد

علی (مهرداد) بیگ‌محمدی، دوبلور و عضو انجمن گویندگان و سرپرستان گفتار فیلم، معتقد است که دوبله برای او فقط یک سرگرمی نیست؛

بلکه عشقی است که بارها او را از لبه پرتگاه نجات داده است. او در گفت‌وگو با قالب کوچک از مسیر حرفه‌ای خود و تجربیات ارزشمندی که در کنار پیشکسوتان دوبلاژ کسب کرده، سخن گفت. بیگ‌محمدی در این باره توضیح داد: خدا رو شکر می‌کنم که توانستم در این چند سال در کنار استادان بزرگی چون منوچهر اسماعیلی، منوچهر والی‌زاده، چنگیز جلیلووند و دیگر بزرگان دوبله کشور گویندگی کنم و از آنها بیاموزم. او درباره تغییرات دوبله پس از همه‌گیری ویروس کرونا توضیح داد: قبل از کرونا همه گویندگان از صبح در استودیو حاضر می‌شدند و گروهی گویندگی می‌کردیم اما بعد از کرونا، شرایط تغییر کرد، به طوری که هر فرد به صورت جداگانه نقش خود را ضبط می‌کند. از نظر من این شیوه جدید بسیار بهتر و کارآمدتر است. بیگ‌محمدی در ادامه به کارهای اخیر خود اشاره و بیان کرد: در حال حاضر، مشغول دوبله سریال کره‌ای «فرمانده ته جویونگ» به مدیریت دوبلاژ خانم مهسا عرفانی هستیم که هر شب ساعت ۱۹ از شبکه تماشا پخش می‌شود. خوشبختانه، به لطف انتخاب ایشان، توانستم نقش گلسابو را گویندگی کنم. که یکی از پردیالوگ‌ترین نقش‌هایی است که تا به حال تجربه کرده‌ام. او همچنین درباره دوبله سریال محبوب «فوتبالیست‌ها» و ایفای نقش کاراکتر Pier گفت: سریال‌هایی مانند فوتبالیست‌ها و «هشدار برای کبری ۱۱» که آخرین فصل آن حدود سه سال پیش دوبله شد، از کارهایی بود که وقتی کودک بودم، خودم بیننده‌شان بودم. حضور در تیم دوبله این آثار، برایم بسیار جذاب بود. او همچنین از دوبله فیلم سینمایی «کنت مونت کریستو» به مدیریت استاد زهره شکوفنده یاد می‌کند و ادامه می‌دهد: در این فیلم نقش آندریا، پسر خوانده کنت را گفتم. این فیلم نوروز امسال از شبکه نمایش و شبکه چهار پخش شد.

بیگ‌محمدی در پایان از چهره‌های تأثیرگذار عرصه دوبلاژ و فرسید شکیا، رئیس واحد دوبلاژ سیما تشکر کرد که در راستای رفاه حال دوبلورها اقدامات ارزشمندی انجام داده است. همچنین از تمامی پیشکسوتان و استادانی که بدون هیچ چشم‌داشتی تلاش کردند تا دانسته‌های خود را به نسل جوان انتقال دهند، صمیمانه سپاسگزاری کرد. این دوبلور جوان همچنان در مسیر رشد و تجربه‌های جدید در حوزه دوبلاژ قدم برمی‌دارد و معتقد است که این هنر، یک عشق جاودانه برای او باقی خواهد ماند.

علی (مهرداد) بیگ‌محمدی، دوبلور

هویت دزدیده شده؛ روایت فیلم

«بمیر هارت ۲»

در فیلم «بمیر هارت ۲»، داستانی پرهیجان روایت می‌شود که کوین هارت، بازیگر محبوب سینما، هویت و جایگاهش را توسط بدلکار سابقش، آدام، از دست می‌دهد؛ اما او از مرگ نجات یافته و با کمک دوستانش تلاش می‌کند تا جایگاه شغلی و هویت خود را بازپس گیرد. این کشمکش دراماتیک با مدیریت دوبله بهمن هاشمی، صدابرداری بهزاد توکلی و با حضور صدای پیشگان برجسته‌ای به تصویر کشیده شده است. فرانک (مهراالملوک) رفیعی طاری از چهره‌های برجسته دوبله و رادیو، با بیش از سه دهه فعالیت حرفه‌ای از عشق و علاقه‌ای می‌گوید که در تمام مسیر کاری‌اش موج زده است. او در گفت‌وگو با قالب کوچک از تجربیاتش در دوبله، سخن به میان می‌آورد. رفیعی طاری، که از سال ۱۳۷۰ در عرصه دوبله و رادیو فعالیت دارد، از علاقه‌اش به این هنر و تأثیر عمیقی که بر روی نقش‌های مختلف گذاشته، سخن گفت. او در سال ۱۳۸۴ توسط مدیر واحد دوبلاژ آن زمان، زنده یاد زنده‌نام مجتبی کدخدازاده به مدیریت دوبلاژ (سرپرست گویندگان) دعوت شد که با عشق، دقت و عدالت به فعالیت در این حوزه پرداخته است. او در این باره توضیح داد: از ابتدا، هنگام انجام کار، عشق و علاقه فراوانی در وجودم موج زده است و همیشه سعی کردم کارم را به شیوه‌ای انجام دهم که جانی دوباره به نقش‌ها هدیه کنم. رفیعی طاری که نقش‌های متعددی را از کودکان خردسال تا شخصیت‌های مسن و همچنین نقش‌هایی را با صدای ویژه، خاص، جوان و پخته خود گویندگی کرده است، تأکید کرد: انتخاب یک اثر اخیر برای معرفی دشوار است اما در نهایت بمیر هارت ۲ را به عنوان یکی از آثار شاخص خود معرفی می‌کنم.

او در پایان بیان کرد: هر نقشی که اجرا کرده‌ام، با عشقی فراوان همراه بوده و همین عشق است که دوبله و رادیو را برایم جاودانه کرده است. امید دارم عدالت همواره در کارم جریان داشته باشد و همه همکاران با سلامتی خیر و آرامش مشغول به کار باشند و هیچ‌کس در انجام کارها و باوجود گروه‌های کاری فراموش نشود، هنرمند با حضور در محیط کار و تلاش و دیدن همکاران جانی دوباره می‌گیرد. این هنرمند تأثیرگذار در طول سال‌ها، با صدای خاص و اجرای هنرمندانه‌اش، خاطرات زیادی برای مخاطبان خلق کرده و همچنان در مسیر حرفه‌ای خود با شور و اشتیاق ادامه می‌دهد.

فرانک (مهراالملوک) رفیعی طاری، دوبلور

سند تحول رسانه ملی، با تمرکز بر محور پیشرفت، به عنوان نقشه‌ای جامع برای ارتقای محتوای رسانه‌ای و تقویت نقش رسانه در توسعه کشور طراحی شده است. این سند، با تأکید بر عدالت رسانه‌ای، روایت پیشرفت همه‌جانبه جامعه ایرانی را در اولویت قرار داده و برنامه‌هایی متنوع برای تحقق این اهداف ارائه کرده است. محورهای پیشرفت در سند تحول، شامل توسعه سبک زندگی ایرانی-اسلامی، تقویت هویت ملی و بازنمایی قدرت نرم ایران در عرصه جهانی است. این برنامه‌ها، با تأکید بر نوآوری در تولید محتوا و استفاده از فناوری‌های نوین، توانسته‌اند رسانه ملی را به بستری برای ترویج ارزش‌ها و گفت‌وگوهای فرهنگی تبدیل کنند. اثرات این رویکرد، نه تنها در افزایش اعتماد مخاطبان به رسانه ملی، بلکه در تقویت جایگاه ایران در عرصه بین‌المللی نیز مشهود است. پیرامون موضوع پیشرفت با چهار برنامه سازادیویی و تلویزیونی گفت‌وگو کردیم.

رقیه بقایی

خبرنگار

روایتگران

پیشرفت و افق‌های نوین ایران

«باشگاه تولید»: نمایشی از تلاش‌های الهام بخش کارآفرینان ایران

به گفته او، در هر قسمت از این برنامه، یکی از کارآفرینان برتر کشور از نقاط مختلف ایران، از روستاهای دورافتاده تا کلان‌شهرها، مهمان برنامه است. این کارآفرینان در گفت‌وگو با رضا تازیکی، مجری-کارشناس برنامه، به سوالات پاسخ می‌دهند و داستان‌های الهام بخش خود را روایت می‌کنند.

او ادامه می‌دهد: «باشگاه تولید، با مستندهایی از محل کار، کارکنان، خانواده و لحظات تأثیرگذار زندگی کارآفرینان، قصه‌هایی از تلاش، شکست و موفقیت را به تصویر می‌کشد. این برنامه با هدف باور دوباره به توان ایرانی و پاسداشت تلاش‌های کارآفرینان، به روایت شیرینی‌ها و تلخی‌های مسیر کارآفرینی می‌پردازد. تهیه‌کنندگی و مجری طرح این برنامه برعهده «شایان رنجبر» است و پژوهش، هماهنگی و برنامه‌ریزی آن توسط «زهرا حاجی‌علی» انجام شده است.»

مستند «باشگاه تولید» با هدف نمایش دستاوردهای کارآفرینان برتر کشور و معرفی قهرمانان گمنامی که با تلاش و پشتکار مسیر موفقیت را پیموده‌اند، به زودی از شبکه یک سیما پخش خواهد شد. این برنامه با روایت قصه‌هایی از روستاهای دورافتاده تا قلب صنعت، مخاطبان را به دنیایی از انگیزه و باور دوباره به توان ایرانی دعوت می‌کند.

این‌که «باشگاه تولید» به شناسایی و معرفی قهرمانان گمنام کارآفرین در ایران می‌پردازد، به قاب کوچک توضیح می‌دهد: «این برنامه در ۴۰ قسمت ۴۰ دقیقه‌ای، روزهای زوج حوالی ساعت ۱۷:۳۰ از شبکه یک سیما پخش می‌شود.»

روایت تحول و پیشرفت در برنامه رادیویی «متافن»

برنامه «متافن» از شبکه رادیویی صبا، با تهیه‌کنندگی و اجرای زهرا اسدوند، به عنوان یکی از بسترهای آگاهی بخشی عمومی درباره هوش مصنوعی، تحولات فناوریانه را در سایه سند تحول رسانه ملی به نمایش می‌گذارد.

زهرا اسدوند با بیان این‌که متافن قدمی نوین در معرفی نقش هوش مصنوعی در پیشرفت‌های مختلف کشور برداشته، به قاب کوچک می‌گوید: «این برنامه که از شنبه تا چهارشنبه از شبکه رادیویی صبا پخش می‌شود، در چارچوب سند تحول رسانه ملی، به ارائه اطلاعاتی دقیق و کاربردی درباره استفاده از هوش مصنوعی در حوزه‌هایی همچون پزشکی، خودروسازی، گردشگری، ساخت‌وساز، تولید محتوا و نرم‌افزارهای قرآنی پرداخته است.»

او می‌افزاید: «ما تلاش می‌کنیم تا از طریق برنامه متافن، راهکارهای نوآورانه و کاربردی را به مخاطبان ارائه دهیم. در سال جدید، تمرکز ویژه ما بر ارائه راه حل‌های هوشمند برای تلفن همراه و کامپیوترهاست که همسو با اهداف سند تحول رسانه ملی، می‌تواند به سادگی و بهبود کیفیت زندگی روزمره کمک کند.»

به گفته اسدوند «این برنامه که مورد استقبال علاقه‌مندان به فناوری‌های مدرن قرار گرفته، نه تنها فرصت آشنایی با پیشرفت‌های ملی را فراهم می‌کند، بلکه نقش به‌سزایی در افزایش آگاهی عمومی درباره قابلیت‌های هوش مصنوعی ایفا کرده و همچنان در مسیر رشد و تحول کشور پیش می‌رود.»

«تاثیریا»، گامی بلند در تبیین دستاوردهای سلامت و پزشکی

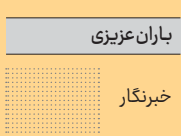
برنامه رادیویی «تاثیریا» با محوریت سند تحول رسانه ملی و به منظور جهاد تبیین، تلاش دارد توانمندی‌های ایران در حوزه سلامت را به مخاطبان ارائه کند و امید را در دل مردم زنده نگه دارد. مسعود

حسینی، تهیه‌کننده و گوینده این برنامه، در این باره به قاب کوچک بیان می‌کند: «برنامه «تاثیریا» از مردادماه سال ۱۴۰۳ روی آنتن شبکه رادیویی سلامت می‌رود و هدف آن تبیین دستاوردها و پیشرفت‌های کشور در حوزه‌های مختلف از جمله سلامت و پزشکی است. این برنامه نشان می‌دهد حتی در شرایط تحریم، پیشرفت‌های چشمگیری داشته‌ایم که در برخی حوزه‌ها، ایران را در جایگاه نخست جهانی قرار داده است.» او درباره هدف اصلی تاثیریا بیان می‌کند: «ما در این برنامه سعی کرده‌ایم با نمایش دستاوردهای علمی و فناوری، حس دلگرمی و امید را در دل مخاطبان تقویت کنیم. جهاد تبیین یکی از اهداف اصلی ماست؛ چراکه بسیاری از رسانه‌های معاند تلاش دارند پیشرفت‌های ایران را نادیده بگیرند.» به گفته او، بسیاری از جوانان کشور در شرکت‌های دانش‌بنیان در حال انجام کارهای علمی و تحقیقاتی هستند که ثمره فعالیت آنها می‌تواند در جهان، حرف نخست را بزند، ولی نیاز به سرمایه‌گذاری دارند. برنامه «تاثیریا» همچنان با قدرت به فعالیت خود ادامه می‌دهد تا تصویر واقعی پیشرفت‌های ایران را به مخاطبان نشان دهد.

نقشه‌راهی به سوی نوآوری

یکی از محورهای بنیادین سند تحول رسانه ملی ایران، تصویرسازی و روایت پیشرفت همه‌جانبه جامعه ایرانی است؛ روایتی که نه تنها به دستاوردهای مادی کشور، بلکه به تعالی معنوی

باران عزیزی

خبرنگار

و فرهنگی جامعه نیز توجه دارد. در دنیای امروز که رسانه‌ها نقشی کلیدی در شکل‌دهی به ذهنیت‌ها و تصورات عمومی دارند، مسئولیت رسانه ملی در ترسیم تصویری واقعی و جامع از پیشرفت کشور امری حیاتی به نظر می‌رسد. پیشرفت همه‌جانبه در چشم‌انداز سند تحول، فراتر از تحول مادی و اقتصادی است. این پیشرفت باید همزمان در ابعاد فرهنگی، اجتماعی، علمی و معنوی جامعه تجلی یابد. رسانه ملی در این مسیر باید به عنوان بازتاب‌دهنده ارزش‌ها و دستاوردهای جامعه ایرانی عمل کند، به ویژه آنجا که در تلاقی با دوران مدرن و چالش‌های جهانی، ضرورت بازنمایی انسجام میان توسعه مادی و معنوی بیش از پیش احساس می‌شود. پیشرفت مادی و فناوری‌های نوین به تنهایی نمی‌توانند هویت یک ملت را شکل دهند، بلکه هم‌افزایی آن با دستاوردهای فرهنگی و اخلاقی است که کشور را به سوی توسعه‌ای پایدار و متوازن سوق می‌دهد.

رسانه ملی ایران باید در روایت پیشرفت، نه تنها بر موفقیت‌های علمی، صنعتی و اقتصادی تأکید کند، بلکه باید به طور مؤثری دستاوردهای فرهنگی و اجتماعی را نیز برجسته سازد. در این مسیر، بازنمایی داستان‌های موفقیت‌های فردی و جمعی، همچنین تبیین چالش‌ها و ناکامی‌ها، می‌تواند به عنوان ابزاری برای تقویت هویت ملی و اعتماد عمومی به کار گرفته شود.

روایت موفقیت‌ها و دستاوردهای ایرانی باید فراتر از یک نگاه ساده به واقعیت‌های مادی، به تبیین ابعاد معنوی و فرهنگی پیشرفت نیز پرداخته و جامعه را به مشارکت فعال در توسعه‌ای پایدار و همه‌جانبه دعوت کند.

این سند به دنبال آن است که رسانه ملی به عنوان یک پدیدآورنده هویت ملی، تصویری مثبت، انگیزشی و حقیقت‌محور از آینده کشور ترسیم کند. با تأکید بر توازن میان دستاوردهای مادی و معنوی، رسانه ملی می‌تواند به عنوان راهبری مؤثر در مسیر پیشرفت همه‌جانبه جامعه ایرانی عمل کند، تا در نهایت، تصویری معتبر و متعالی از ایران، به عنوان کشوری پیشرفته و بالارزش در چشم جهانیان نمایان شود.

گفت و گوی «قاب کوچک» با همکاران زنده یاد اسکویی به مناسبت سالگرد درگذشت این گوینده

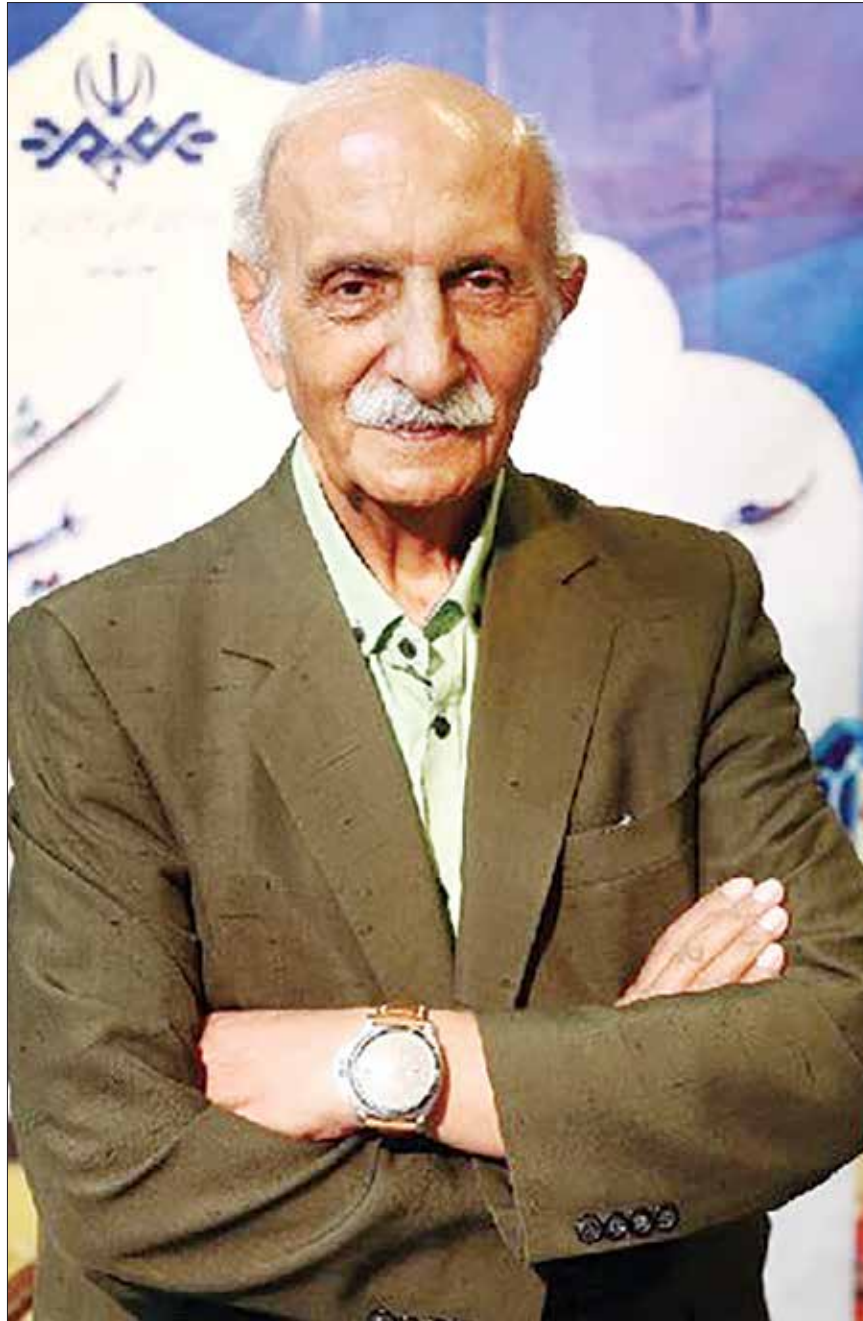
آقای صدا در قاب مستند رادیو ورزش

برادری پر از صفا و مهر

علی شاکری، کارشناس و گزارشگر رادیو ورزش در وصف شادروان اسکویی به قاب کوچک گفت: مسعود اسکویی برای من که نزدیک به سه دهه از او کوچک تر بودم، فقط یک بزرگ تر نبود!

برادری بزرگ بود پر از صفا و مهر که هر لحظه در کنارش بودن، برایم درس های گرانبهائی به همراه داشت. صدای جادویی او هنوز در گوش هایم طنین انداز است و حضورش را همواره در برنامه های مشترکی که داشتیم، کنارم حس می کنم. نمی دانم چرا باور ندارم که نیست و هر پنجشنبه و زمان اجرای برنامه قدیمی جهان ورزش والیبال، منتظر آمدنش به رژی رادیو ورزشم تا با آن صدای مخملی و مردانه اش در اعلامی رسا بگوید: «این برنامه والیبال». وی ادامه داد: هنوز باگذشت یک سال از رفتن ناباورانه اش با صدای رسای او این برنامه روی آنتن می رود و در همه برنامه ها محال است مردم و شنوندگان باوفا ی رادیو یادی از او نکنند و نامی از او نبرند! تقریباً از اواسط دهه ۷۰ بود که افتخار آشنایی با مرحوم اسکویی را در همان سال های اولیه شروع به کارم در رادیو تهران پیدا کردم؛ همکاری ای که با تاسیس رادیو تخصصی ورزش به اوج رسید. شخصیتی پرجذبه و در عین حال مهربان و انگیزه بخش. نکات کلیدی کار گزارشگری را از او آموختم و بعد در کنارش نزدیک به سه دهه به اجرا و گزارش در برنامه های مختلف از جمله برنامه های پرمخاطبی همچون صبح ورزش، جهان والیبال و بیش از ۵۰۰ گزارش والیبال با خاطرات فراموش نشدنی پرداختم. این همکاری از زمان تاسیس رادیو ورزش تا زمان وداع او با زندگی تا اواخر اسفند ۱۴۰۲ ادامه داشت و بیماری و بستری شدنش دیگر مجال ندا داد چشمه معرفت و صفایش بیشتر بهره مند شوم. هنوز روزهای آخر حیاتش در هنگام بستری بودن را فراموش نمی کنم که می گفت: «علی یادت نره به اتفاق لیگ ملت ها را اجرا کنیم».

فاطمه شهرابی

خبرنگار

رادیو، نامش گره خورده با خاطرات بسیاری از مردم و تابلویی سرشار از نقش، خیال و تصویر است. بی هیچ رنگی هزار رنگ است و پهنه ای وسیع از شعر، متن، صدا و موسیقی را از طریق امواج به خانه ها و گوش ها منتقل می کند.

این جعبه مستطیل شکل روزگاری کنج طاقچه خانه ها نشسته بود و داستان زندگی و گذر ایام بر تکتک اعضای خانواده را نظاره می کرد. هنوز هم به رغم خودنمایی رنگارنگ رسانه های دنیای امروز، رادیو جایگاه ویژه ای بین مردم دارد و در سپهر رسانه خوش می درخشد.

افسوس بهار سال گذشته مسعود اسکویی، گوینده پیشکسوت رادیو ورزش را از دست دادیم. در سالگرد درگذشت این هنرمند، مستند «پژواک موج ۹۲» رادیو ورزش از این هنرمند محبوب می گوید.

این گوینده بیش از پنج دهه در رادیو و تلویزیون فعالیت کرده بود. از این رو با علی شاکری کارشناس و گزارشگر رادیو ورزش، محمدرضا منصوریان کارشناس پیشکسوت رادیو ورزش، شهرام جهانگیری مدیر گروه فرهنگ و علوم ورزشی رادیو ورزش و رضا محمودی مسئول هماهنگی بخش رادیو ورزش گفت و گو کردیم.

از او یاد گرفتیم

محمدرضا منصوریان، کارشناس با سابقه و قدیمی رادیو ورزش نیز به قاب کوچک توضیح داد: عمو مسعود به من می گفت تپلی خوشگل. به خاطر سن و سال تقریباً نزدیکی که با هم داشتیم، خیلی نصیحت می کرد که مواظب وزنت باش! همیشه برایم لطیفه های قشنگ تعریف می کرد. هیچ وقت ندیدم با کسی جرو بحث کند یا عصبانی شود. حتی عصبانیتش هم قشنگ بود. مرد اول ما در رادیو ورزش بود. به همه کمک می کرد. عاشق ایران بود. او همیشه به مادرش وطن پرستی می داد و می گفت به ایرانی بودن خود افتخار کنید. من محمدرضا منصوریانم نزدیک ۵۰ سال در رادیو و تلویزیون شاگرد مسعود اسکویی بودم و از او خیلی چیزها یاد گرفتم. صدای مخملی و جاودانه مسعود اسکویی در رادیو، همیشه برای ما باقی می ماند.

به روز در دنیای ورزش

شهرام جهانگیری، مدیر گروه فرهنگ و علوم ورزشی که از روز تاسیس رادیو ورزش با استاد اسکویی همکاری داشت، بیان کرد: مسعود اسکویی یکی از گویندگان برجسته رادیو ایران و به ویژه در رادیو ورزش بود. او با صدای خاص و تسلط خود بر اخبار و رویدادهای ورزشی، توانسته بود جایگاه ویژه ای در میان شنوندگان پیدا کند. مسعود اسکویی به عنوان یکی از گویندگان با تجربه، به طور مداوم در برنامه های مختلف رادیو ورزش حضور داشت و به روزترین اخبار ورزشی را به مخاطبان ارائه می داد. وی با توانایی در انتقال هیجان و احساسات هنگام گزارش رویدادهای ورزشی به خصوص رشته والیبال، توانسته بود ارتباط نزدیک تری با شنوندگان برقرار کند. مسعود اسکویی علاوه بر گویندگی، در برخی از برنامه های تحلیلی ورزشی نیز فعالیت داشت. با توجه به تحصیلات و سابقه حرفه ای او در رسانه، اسکویی یکی از چهره های معتبر در رادیو ورزش بود. صدای وی برای بسیاری از افراد نماد اعتماد و اطلاع رسانی دقیق در دنیای ورزش به حساب می آمد. اسکویی توانست در کنار گویندگی، به عنوان یک فرد معتبر در انتقال اطلاعات ورزشی، در بین مخاطبان جایگاه خاصی پیدا کند.

بسیار متواضع و مهربان

رضا محمودی، مسئول هماهنگی بخش رادیو ورزش و هم اتاقی استاد اسکویی می گوید: ۲۶ سال است که در رادیو ورزش مشغول کار هستم که از این زمان افتخار داشتم حدود ۱۵ سال از سال ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۵ همراه استاد اسکویی در روابط عمومی رادیو ورزش همکاری داشته باشم. استاد بسیار انسان متواضع، مهربان، دستگیر و کاربلد بود. هر کسی که به هر دلیلی مشکلی داشت و پیش استاد می آمد، دست خالی از اتاق بیرون نمی رفت. تمام تلاش خود را برای برطرف کردن مشکلات همکاران انجام می داد. متأسفانه ۱۲ فروردین سال گذشته به دلیل زمین خوردن و شکستگی به بیمارستان رفت و حدود سه هفته ای در بیمارستان بستری بود که در آن زمان من اکثر اوقات به صورت شبانه روز در کنارش حضور داشتم و از ایشان مراقبت می کردم. استاد تا آخرین لحظات زندگی، امید به بهبودی داشتند و همیشه می گفتند آرزو دارم مقابل میکروفن و در حال اجرا از دنیا برم که متأسفانه این اتفاق نیفتاد و در روز ۱۲ اردیبهشت سال گذشته، همزمان با روز معلم به دیار باقی شتافت. روحش شاد و یادش گرامی.

